

ČASOPIS PRO MILOVNÍKY PSŮ

BLESK nejPes

www.nejpes.cz

Číslo 7 Říjen 2011

jen
18,90
KČ

ROZHOVOR

PAVEL KOŽÍŠEK:

„S jorkšíry nečaruji.“

**UVNITŘ
PLAKÁT
ZDARMA!**

Čivava

Nejvěrnější společník

temperamentní • nebojácný • chytrý

**GRANULE,
NEBO MASO!**
Co je zdravější?

**SÓLO PRO PSÍ
TANEČNÍKY**

Dogdancing

**Radosti a strasti
s loveckými psy**

„I bez nohy jsem šťastný.“

Během osklivého úrazu přišel pan Kvapil o nohu. V těžké životní situaci mu pomohla hlavně rodina. Jeho pes při tom sice žádnou záchrannou roli nehrál, ale při uzdravování mu dodával energii, nenechával ho o samotě a dělal mu milou společnost.

Osudný den pana Kvapila vypadal jako každý jiný, přesto mu změnil život.

„Vycházel jsem z dílny a vstoupil přímo do cesty vysokozdvížnému vozíku s bednami materiálu. Vůbec jsem ho neslyšel, protože dílenské stroje dělají velký rámus. Vozík mi najel na levou nohu a porazil mě na zeď. Ještě jsem dokázal dojít do kanceláře a tam jsem zjistil, že mám ponožku a botu plnou krve,“ vzpomíná. V nemocnici mu přišli prsty, nohu zazáplatovali a vypadalo to, že všechno bude v pořádku. Ale nebylo. Zranění se časem zhoršilo natolik, že mu lékaři museli nohu amputovat.

Těžko na duši

„Neustále jsem si říkal, že jsem odepsaný, nepotřebný a závislý na pomoci ostatních, hlavně těch nejbližších. V takovém stavu napadají člověka různé myšlenky. Dostala mě z toho manželka Hanka a děti Marcela a David. Hned po amputaci mě žena neustále ujišťovala, že je jedno, co se stalo, a že se celá rodina už těší, jak budeme víc pospolu. Když při vás v těžké nebo slabé chvíli rodina stojí a podporuje vás, je to neocenitelné,“ říká pan Kvapil dojatě.

Pes ve vedlejší roli?

A jakou roli v příběhu hraje pes? „V době, kdy jsem marodil, jsem měl fenku rotvajlera. Jenže můj zdravotní stav mi nedovolil ji cvičit. Základní povely jsem jí ale naučil a ona se mi odměnila tím, že byla stále se mnou, a dokonce dávala pozor, aby o bolavou nohu ani nezavadila. Trvalo dlouho, než jsem mohl začít nosit protézu. A když jsem už mohl jít ven, její radost byla nefalšovaná. Pak ale umřela a já byl přes den doma zase sám, zbyly mi jen věčely. Od mládí totiž vášnivě včelařím.“

Dárek k narozeninám

Aby byl zase šťastný, dostal pan Kvapil k narozeninám štěně, opět fenku rotvajlera. „Měla průkaz původu, to jsem si vždycky přál. Už první den Brixinka chodila stále za mnou a na noc si odtáhla do pelíšku mou botu. Byl to nádherný pocit vi-

Tři nejdůležitější věci pana Kvapila

1. Že mohu být se svou milující rodinou.
2. Kontakt s mou úžasnou Brixinkou.
3. Má další obrovská vášeň – včelaření.

dět tohle malé štěňátko, jak spí na mé botě. Tím si mě opravdu získala. Mimochodem, tu botu má dodnes a vůbec ji nerozkousala,“ vypráví pan Kvapil. Tehdy si také slíbil, že pokud bude mít sílu a zdraví mu to dovolí, začne Brixinku cvičit a absolvuje s ní i nějaké zkoušky. „Rozhodl jsem se ukázat lidem, kteří mají z rotvajlerů respekt, že to nejsou zlí psi a že i člověk se zdravotním postižením dokáže takového psa vychovat.“

Láska v psím kožichu

„Pes pozná, že ho má člověk rád, a dokáže mu to vrátit všemi možnými psími způsoby – mazlením, doprovázením, věrností. Jakmile si sednu, Brixinka mi okamžitě leží u nohy. Když zůsta-

ne přes noc na zahradě a já ráno vyjdu z domu, může se zbláznit radostí, že mě vidí. A jakou roli hraje při mém uzdravování? Když jsem s ní, skoro zapomínám, že mě něco bolí nebo že mě tlačí protéza. Někdy na to zapomenou úplně a pak po návratu ze cvičáku jen bezmocně sedím s nohama nahore.“

Díky Brixince jsem začal být aktivnější, což je pro člověka v mém stavu důležité. Ona navíc pokaždé pozná, když mi není dobře. Přijde ke mně, položí na mě packu a svými krásnými hlubokými očima se na mě zahledí. To mě vždycky pohladí na duši. Je zvláštní, jak pes dokáže vnímat bolest svého pána,“ uzavírá své vyprávění pan Kvapil. ■